

Sångpostillan - Påskdagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-03-27
Senast uppdaterad 2017-04-09

Påskdagen

Kristus är uppstånden

Låt oss be om delaktighet i den seger över döden, som Kristus denna dag har vunnit.
Tystnad

Evige Gud, du som förde ditt folk ut ur slaveriet i Egypten
och befallde det att årligen fira påsk –
för oss ut ur vår bundenhet
och ge oss del av vårt påskalamm Jesus Kristus,
som denna dag har segrat över döden
och nu med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Påsk – hebr. Pesach = gå förbi – judarnas högtid, som firas till minne av uttåget ur Egypten och de kristnas högtid, som firas till minne av Kristi uppståndelse, då vi förs ut ur vår bundenhet. I Påsknatten tänds påskljuset med Kristus-monogram som symbol för Kristi uppståndelse. Det brinner därefter i koret fram till Kristi Himmelsfärdsdag och flyttas sedan till dopfunten. Påsken firas första söndagen efter första fullmånen efter vårdagjämningen (20 mars).

Under predikan sjunger vi sången Jesus är min bästa vän .. Man berättar om hur den sången kommit till. Paul Mazak, 4 år, satt i sandlådan och gnlade på ett par sånger om Jesus. Han fann också på en bra text: Jesus är min bästa vän. Lovad vare han! /:/ Hans föräldrar hörde hur han satt och sjöng så och skrev ned sången. Denna Jesus-sång ska vi ta med oss in i Påskdagens g

Markusseriens läsningar: 2 Mos 15:1-11, 1 Kor 15; 12-21, Markus 16:1-14, Psalt. 118:15-24.
Påskdagens predikotext: Markus 16:1-14

När sabbaten var över, köpte Maria från Magdala och Maria, Jakobs mor, och Salome välluktande kryddor för att gå och smörja Jesu kropp. Tidigt på morgonen efter sabbaten kom de till graven när solen gick upp. Och de sade till varandra:
”Vem skall rulla undan stenen från graven åt oss?”

Men så fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor. De gick in i graven och såg en ung man i lång vit dräkt sitta där till höger, och de blev förskräckta. Men han sade till dem: ”Var inte förskräckta. Ni söker efter Jesus från Nasaret, han som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här. Se, här är platsen där han blev lagd. Men gå och säg till Petrus och de andra lärjungarna: ’Han går före er till Galileen. Där skall ni få se honom, som han har sagt er.”’ Då lämnade de graven och sprang därifrån, darrande och utom sig. Och de sade ingenting till någon, för de var rädda.

När Jesus hade uppstått på morgonen efter sabbaten, visade han sig först för Maria från Magdala, från vilken han hade drivit ut sju demoner. Hon gav sig i väg och berättade det för dem som varit tillsammans med honom och som nu sörgde och grät. När de fick höra att han levde och att hon hade sett honom, trodde de inte på det. Därefter visade han sig i annan skepnad för två av dem medan de var på väg ut på landet. Också de gick bort och berättade det för de andra, men inte heller de blev trodda.

Sedan visade han sig också för de elva medan de låg till bords, och han förebrädde dem deras otro och halsstarrighet, då de inte hade trott på dem som sett honom uppstånden.

Vi möter tre kvinnor i texten. De hade minnen av ett rikt liv med Jesus. Under de tre åren då Jesus var bland dem, talade de ofta med varandra om Jesus. Och ibland satte de sig ner och sjöng. Och nu gnlar vi med dem i deras sång: Jesus är min bästa vän. Lovad vare han /:/
Lovad vare han! Lovad vare han!
Jesus är min bästa vän. Lovad vare han!

1. När sabbaten var över, köpte Maria från Magdala och Maria, Jakobs mor, och Salome välluktande kryddor för att gå och smörja Jesu kropp. Tidigt på morgonen efter sabbaten kom de till graven när solen gick upp. Och de sade till varandra:

”Vem skall rulla undan stenen från graven åt oss?”

När sabbaten var över … så börjar Markus idag. Vi ser några kvinnor, som tidigt på morgonen går till Jesu grav. Det är Maria från Magdala och Maria, Jakobs mor, och Salome. Vi ser hur de går fram på en affärgata, tittar in i en butik, och sedan går ut därifrån med några flaskor med vällyktade kryddor, som de köpt. Avsikten var att med dessa smörja Jesu döda kropp.

Sabbaten var över. Det var den mörkaste sabbat de någonsin varit med om. Sabbaten var över. Men inte sorgen, saknaden, förtvivlan. Det fanns kvar och gav djupa sår inom dem. Allt hade ramlat för dem. Jesus var borta. Jesus var död. De var förlamade av skräck.

Så var det också med männen, Jesu lärjungar. Hela deras kristendom hade kraschat. Den som de levat tre rika år med, fanns inte mer. Jesus var död. Deras kristendom var död. Som döda satt de bakom låsta dörrar. Deras enda tanke var att så fort som möjligt fly från Jerusalem, skräckens stad. De visste att de kunde gå lärjungen som deras mästare.

Kan vi leva oss in i deras nöd? Vi samlas till gudstjänst, vi hör lovsången, men den har så svårt att nå in i vårt innersta. Läpparna med men hjärtat är långt borta.

Det finns många som fastnat mellan Långfredag och Påskdag. De dröjer kvar i den judiska sabbaten. Man står så att säga under lagen. Där finns fina regler och kloka bud och recept på hur livet skall levas. Men livet självt och lyckan, det hittar man inte. Jesus är borta. Jesus är död.

Kan vi känna igen oss i den låsta dörren. Bakom den låste dörren finns minnena, drömmandet tillbaka. Annat var det förr. Förr kanske Jesus var så levande. Men inte nu …

Sätter du dig då och då bakom den stängda dörren? Låser du till om dig, känner dig ensam, tycker synd om dig? Kanske du plåstrar på sårerna från förnekelsens natt. Och är besviken – inte bara på andra utan också på dig själv. Du plåstrar på sårerna vad hjälper dig plåster när det är Jesus du behöver. Men Jesus är borta. Vart har han tagit vägen?

Det är nu tidigt på morgonen. Solen har gått upp. I morgonljuset känns allt så iskallt och av-slöjande. De går till graven av samma skäl som vi går till våra käras gravar. För att minnas, för att sörja. De vill också ge den döda kroppen en sista vård. Men ett stort problem hade de: ”Vem skall rulla undan stenen från graven åt oss?”

Ja, vi följer nu dessa kvinnor denna tidiga morgon. Vi känner med dem: Jesus tillåts inte längre gå fritt omkring. Man har låst in honom. Jesus är borta. Vart har han tagit vägen? Jesus är min bästa vän. Men var är du nu? /:/
Men var är du nu? Men var är du nu?
Jesus är min bästa vän. Men var är du nu?

2. Men så fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor. De gick in i graven och såg en ung man i lång vit dräkt sitta där till höger, och de blev förskräckta.

Men han sade till dem: ”Var inte förskräckta. Ni söker efter Jesus från Nasaret, han som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här. Se, här är platsen där han blev lagd.

Deras problem var, hur de skulle kunna rulla undan den stora stenen. Gravar av det här slaget stängdes inte med en dörr utan med en stor, cirkelrund sten. Den liknade ett hjul och löpte i en skåra och rullades för öppningen. En handskrift säger att det behövdes 20 man för att rulla undan den. Markus säger lite torrt, sakligt: den var mycket stor.

När kvinnorna kommer till graven, blir nog deras förtvivlan ännu större. Stenen är bortrullad och graven är tom. De har inte en tanke på att Jesus har uppstått. Deras första tanke blir nog: Här har hänt ett gravrov! I Johannes evangeliet säger Maria från Magdala: De har flyttat bort Herren ur graven och vi vet inte var de har lagt honom (Joh 20:2).

Kan vi känna igen den tunga stenen? Hinder kommer i vägen. Tunga, jobbiga tankar lägger sig i vår väg? Men när stenen kommit bort, hittar vi trots det inte glädjen. Där är bara en stor tomhet kvar. De har tagit bort Herren.

Men när de kommit in i graven, drabbar dem det ofattbara. I stället för en död kropp, ser de en levande varelse. De ser en ung man i lång vit dräkt. Reaktionen blir att de blir förskräckta. Det är tydligen en himmelsk varelse. Tidigare var dessa kvinnor inte så lättskrämda. I fredags hade de stannat kvar tills avrättningen var slut och de såg gravläggningen i klippan. Själv undrar jag om de blivit mindre rädda om de mött en gammal man i vit dräkt. Men i alla fall blev de hemskt rädda. Gud kommer för nära.

Men de inte bara ser. De hör också. De får ett budskap. Det första som änglar alltid säger, när de överraskar människor med sin närvaro det är: Var inte förskräckta. Och sedan får de veta varför det inte finns någon anledning till fruktan. Ni söker efter Jesus från Nasaret, han som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här. Se, här är platsen där han blev lagd.

Man tycker kanske att dessa kvinnor nu skulle känna sig saliga, fyllda av himmelskt liv och himmelsk glädje. Men tryggheten tycks inte så alldeles lättfångad. Den som vill komma in i den måste tydligen låta sig först utsättas för viss omskakningar. Kvinnorna får nu höra att den korsfäste är uppstånden. Vi inbillar oss att det är vi nutidsmänniskor, som har svårt få plats med uppståndelsen i vår världsbild. Men de första vittnena hade det lika svårt. De fick först vara med om att hela deras tänkesätt rämnade. Döden behöver tydligen inte vara slutet på allt. Jesus Krist uppstånden är, han är inte här! /2/ Han är inte här! Han är inte här!
Jesus Krist uppstånden är, han är inte här!

3. Men gå och säg till Petrus och de andra lärjungarna: ’Han går före er till Galileen. Där skall ni få se honom, som han sagt er.”’

Nu får kvinnorna en uppmaning: Gå, säger ängeln. Fastna inte vid graven, vid det mörka och svåra. Vad viktigt detta är! Det kristna livet är att lära sig bryta upp och gå vidare. Vi är vägens folk. Vi är ett folk på vandring. Vi är ännu inte framme. Vi är inte färdiga. Men gå! Det finns mer att se, mer att lära sig, mer att erfaras. ”Gud från ditt hus, vår tillflykt, du oss kallar ut i en värld, där stora risker väntar…” (Psalm 288:1).

Kvinnorna får nu också ett uppdrag. De får gå från graven till de instängda lärjungarna. Där sitter Petrus och de andra lärjungarna. De gör som vi gör ibland, när det bli svårt. Vi låser till om oss. Vi blir rädda för det som är där utanför. Problemen hopar sig som stenar.

Idag kan Herren sända kvinnor, mödrar i Kristus, till rädda och förskrämda herdar – förtryckta och misslyckade pastorer. Bland dem finns också idag kanske en Petrus, en andlig ledare, luften har gått ur honom, han har fått andnöd och kan inte be. Han har fått blodbrist och känner sig svag och nere och misslyckad. Men Jesus vet hur Petrus hade det då, minnena av förnekelsens natt kändes som skavsår i själen. Jesus vet hur Petrus idag har det. Petrus och de andra lärjungarna får ett budskap: Han går före er till Galileen. Där skall ni få se honom, som han har sagt er.

Där i Galileen hade allt börjat med Jesus. Fiskfiskarna hade fått uppdraget att bli människofiskare. De skulle få vara Jesu händer som drog upp människor som höll på att sjunka i missmod och nederlag och förtvivlan. För att få den kunskapen måste de själva komma ner …

Men nu kallar Jesus dem genom en ängel att vända tillbaka där allt började för dem. Nu skulle de få en nystart. Inte bara erfarenhet av att sjunka nedåt. Utan också att bli upprättad. Ja, säger Jesus genom änglar och kvinnor: Gå och säg till kyrkans ledare. Han går före er ... ni skall få se honom … han håller de löften han sagt er. Jesus Krist uppstånden är. Han går före er /2/ Vi får honom se. Vi får honom se.
Jesus Krist uppstånden är. Han går före oss: /2/

4. Då lämnade de graven och sprang därifrån, darrande och utom sig. Och de sade ingenting till någon, för de var rädda. När Jesus hade uppstått på morgonen efter sabbaten, visade han sig först för Maria från Magdala, från vilken han hade drivit ut sju demoner. Hon gav sig i väg och berättade det för dem som varit tillsammans med honom och som nu sörjde och grät. När de fick höra att han levde och att hon hade sett honom, trodde de inte på det. Därefter visade han sig i annan skepnad för två av dem medan de var på väg ut på landet. Också de gick bort och berättade det för de andra, men inte heller de blev trodda.

Sedan visade han sig också för de elva medan de låg till bords, och han förebrådde dem deras otro och halsstarrighet, då de inte hade trott på dem som sett honom uppstånden.

Det blev många reaktioner på påskmorgonens händelser. Först har vi kvinnorna som fick budskapet om uppståndelsen. De sprang därifrån, står det. De darrade och var alldeles utom sig. Till råga på allt: De säger ingenting till någon. Kvinnorna teg i församlingen. Varför? De var rädda, står det.

Markusevangeliet börjar med orden: Här börjar glädjebudet om Jesus Kristus, Guds son. Det slutar med dessa ord: Och de sade ingenting till någon, för de var rädda. Vad hände med Markus? Fick han hjärtinfarkt just då? Glömde han trycka på spara på sin dator och hans slutord bara försvann? Ja, det är ett faktum att de bästa handskrifterna slutar med orden i vers 8: de var rädda. I våra biblar finns visserligen vers 9-20. Men de har inte Markus skrivit.

Kan detta säga oss något? När du fått höra budskapet om Jesu uppståndelse, vill du ta emot det, vågar du ta emot det? Kanske behöver du ett själavårdande samtal med en fader i Kristus eller med en moder i Kristus?

Det dyker upp en sådan i texten, en dålig kvinna, som Jesus upprättat. Det var Maria från Magdala. Hon var stadens synderska som alla talade illa om och föraktade. Hon hade varit inne i det ockulta köret och blivit ockuperad av sju demoner. Jesus hade drivit ut dem ur henne och upprättat henne och givit henne hennes människovärde tillbaka. På

Påskdagen hade hon fått ett särskilt möte med Jesus, som Johannes berättar om (Joh 20:11-18). Markusevangeliet berättar att Hon gav sig i väg och berättade det för dem som varit tillsammans med honom och som nu sörjde och grät. Men de som sörjde och grät – Jesu lärjungar - fortsatte att sörja och gråta. När de fick höra att han levde och att hon hade sett honom, trodde de inte på det.

Därefter visade han sig i annan skepnad för två av dem medan de var på väg ut på landet. Också de gick bort och berättade det de andra, men inte heller de blev trodda. Lukas berättar om detta i kapitel 24:13-32. Den texten är predikotext på Annandag Påsk.

Sedan visade han sig också för de elva medan de låg till bords, och han förebrådde dem deras otro och halsstarrighet, då de inte hade trott på dem som sett honom uppstånden.

Om den händelsen berättar också Lukas (se Lukas 24:36-43). Där läser vi det märkliga påståendet att de av idel glädje och förvå ännu inte kunde tro (se vers 41).

Påskdagens händelser var verkligen omtumlande och omskakande för Jesu lärjungar. Och Jesus själv hade en del besvär med dem, står det. Han förebrår dem att de är både tröghjärnade (Lukas 24:25) och hårdhärtade (Markus 16:14 Fb.) och halsstarriga (Markus 16:14).

Det är tydligt att de inte gick på vad som helst. De ville ha fakta. De letade efter bevis. Och de fick bevis. Lukas skriver i Apostlagärningarna 1:3 Han framträdde för dem efter att ha lidit döden och gav dem många bevis på att han levde …

Jesus visar sig för dem, de fick lyssna på honom, de fick äta med honom, de kunde ta på honom. (Han var ingen vålnad.) Jesu lärjungar blev bergfast övertygade om att han hade uppstått och levde. De satsade sina liv på att detta var sant. Jesus Krist uppstånden är lever nu hos oss /2/

Lever nu hos oss, lever nu hos oss.

Jesus Krist uppstånden är lever nu idag. Jesus är min bästa vän. Lovad vare Han! /2/

Lovad vare han! Lovad vare Han!

Jesus är min bästa vän. Lovad vare Han! Du ordbrukareÄr du törstig efter att få vet mer om Påskens glädje?

I bibelskolans skattkammare

kan du hitta dessa nyfikenhetsvandringar: vandring 31: På tredje dagenvandring 32: Uppståndenvandring 33: Igenvandring 34: Från de döda